

[Indenrigs- og boligministeren.]

Alle de kontrolbestemmelser, der blev følgende af, at et sådant incitament ikke eksisterede længere, har ganske naturligt ført til, at kritik er blevet vendt imod administrationen af byggestøtteloven, og det formodes, at mange i virkeligheden ikke bryder sig om at gå i gang med byggeri, fordi de skulle underkaste sig altfor megen administrativ besværlighed for at komme igennem med det.

Ideen i det lovforslag, jeg hermed har æren at anbefale til det høje ting, er at skabe en ny form for støtte til boligbyggeriet, nemlig en form, der går ud på at lade kontrolbestemmelserne bortfalde, mod at man til gengæld yder et mindre statslån end det, der kan opnås efter de andre støtteregler. Dermed mener jeg, at forudsætningen er, at bygherren selv enten skal møde med et relativt stort beløb af sin egen formue eller opsparing eller skal skaffe sig det i form af tredje eller fjerde prioritet ved lån hos andre.

Fremgangsmåden er efter lovforslaget den, at man i et nyopført hus kan opnå statslån, hvis der foreligger et kreditforeningstilbud. Statslånet fastsættes da som 125 pct. af lånetilbudet. Hvis vi regner med, at kreditforeningslånet f. eks., for at tage en enkelt beregning, går op til 32 pct. af anskaffelsesprisen, vil 125 pct. betyde, at man kan få et statslån på 40 pct. af anskaffelsesprisen. Bygherren vil altså blive stillet sådan, at han af det offentlige, af kreditforening og stat, får ialt et lån på 72 pct. Det betyder, at den pågældende selv skal møde med et væsentligt beløb, og på den anden side at han kan gå i gang med sit byggeri når som helst. Der kræves ingen kontrollforanstaltninger. Kreditforeningens vurdering er tilstrækkeligt grundlag for boligministeriet til at udmåle lånet, når bygningsattest foreligger.

Det er nu ikke meningen, at denne gunstigere adgang til at opnå igangsættelse af byggeri skal være åben for alle. Lovforslaget går ud på, at det kun skal omfatte en- og tofamiliehuse. Jeg har for mit vedkommende ønsket, at alle ejendomme, hvis de ønskede det, skulle kunne komme ind under kapitel VIII a, men i det andet høje ting har man ment i alt fald foreløbig — udvalgsarbejdet fortsættes — at måtte begrænse dette princip til en- og tofamiliehuse.

Det følger af de almindelige materiale-reguleringsregler for ejendomme, at sådanne boliger ikke må være over en vis størrelse. Der er fastsat 130 m², svarende

til den største bolig, som vi overhovedet giver materialebevilling til. I tofamiliehuse er tallet sat til 230 m², dog at ingen af de to lejligheder kan være større end 130 m².

Dernæst foreslås det, at det ikke alene skulle være kreditforeningernes vurderinger, der skal kunne lægges til grund. Der har i det andet høje ting været peget på, at sparekasselån er en meget hyppig foreteelse netop ved den slags huse, og der er opnået enighed om, at hvis sparekasserne indenfor større landområder opretter et vurderingsorgan, så skal de vurderinger, som denne sparekassevurdering når til, være sidestillet med kreditforeningsvurderingen. Man er nødt til at stille det krav, at det skal være vurderinger, som sparekasserne lader foretage indenfor større landområder, fordi man ikke tør overlade det til en vurdering foretaget af en lokal sparekasse. Der ville komme altfor megen uensartethed ud af vurderingerne og dermed altfor megen uensartethed ved udmålingen af statslånene landet over.

Den rente, som blev foreslået i det oprindelige lovforslag, var 5 pct. Det har vi i det andet høje ting forhandlet os et stykke ned med, idet der nu i lovforslaget foreslås 4½ pct. med en afdragsperiode over 35 år, hvorefter den årlige ydelse bliver henved 6 pct.

Man er enig om, at lovforslaget ikke skal dække det samme som kapitel V i boligstøtteloven, det vil sige, at der ikke skal være adgang til huslejetilskud efter bestemmelserne for børnerige familier i de boliger, som kommer frem ved dette lovforslag.

Jeg tror, at det er nyttigt, at lovforslaget gennemføres hurtigt. Det er nyttigt, fordi det er på denne årstid, planerne om byggeri af en- og tofamiliehuse tager fast form hos folk, der har lyst til at bygge, og i den udstrækning, hvori vi kan fjerne de hindringer, der er for dem for at komme til at bygge, helst sådan at de praktisk talt kunne komme i gang med det samme, vil vi have udsigt til at få et større byggeri gennemført i dette år. Det er bl. a. det, lovforslaget tilsigter.

Jeg havde som sagt håbet, at man kunne være nået til enighed om, at lovforslaget skulle omfatte mere end blot en- og tofamiliehuse, men det er netop en- og tofamiliehusenes årstid nu, og derfor har jeg ikke villet afvente en afklaring senere hen på dette problem, men har ment, det var rigtigere, at lovforslaget nu nåede til endelig behandling, så at det kunne blive